Lietas Nr. 11300015115
Lietas arhīva Nr. K23-0126-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 25.jūnijā

Madonas rajona tiesa
šādā sastāvā : tiesnese K.Poča
piedaloties prokurorei I.Reisai
aizstāvei /pers. A/

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu , kurā

/pers. B/ (personas kods /personas kods/) apsūdzēts pēc Krimināllikuma 168[1].panta.

T i e s a k o n s t a t ē j a

/pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību.

/pers. B/ saskaņā ar Madonas rajona tiesas 2014.gada 5.jūnija lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikti sekojoši ietrobežojumi:

1) pienākums atstāt /pers. C/ deklarēto dzīvesvietas adresi /adrese/, Madonas novadā, kurā pastāvīgi dzīvo prasītāja, aizliegt atgriezties un uzturēties iepriekšminētajā adresē;
2) aizliegums atrasties /pers. C/ deklarētajā dzīvesvietas adresē /adrese/ Madonas novadā;
3) aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/.

/pers. B/, būdams iepazīstināts ar Madonas rajona tiesas 2014.gada 5.jūnija lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, 2015.gada 9.maijā ap pulksten 17.00 , būdams alkohola ietekmē, ieradās /pers. C/ dzīvesvietas /adrese/, Madonas novadā, mājas pagalmā, kur uzvedās agresīvi un lamājās necenzētiem vārdiem. Turpinot savas noziedzīgās darbības, /pers. B/ iegāja /pers. C/ dzīvesvietā /adrese/, Madonas novadā.

/pers. D/ pārkāpa ar Madonas rajona tiesas 2014.gada 5.jūnija lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikto ierobežojumu- aizliegumu atrasties /pers. C/ deklarētajā dzīvesvietas adresē /adrese/, Madonas novadā.

Ar augstāk norādītajām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 168[1].pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/, paužot attieksmi pret viņam izvirzīto apsūdzību, norādīja, ka savu vainu atzīst pilnīgi, jo tiešām apsūdzībā minētajā laikā atradies norādītajā adresē, lai gan viņam ar tiesas lēmumu aizliegts uzturēties mātes /pers. C/ dzīvesvietā. Apsūdzētais tiesas izmeklēšanā atteicās sniegt liecību.

Pēc prokurores lūguma , pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu, tika nolasīta /pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesā sniegtā liecība. /pers. B/, būdams nopratināts kā aizdomās turētais, ir liecinājis, ka 2014.gada 6.jūnijā iepazinies ar Madonas rajona tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību un ticis brīdināts, ka policija veiks lēmuma izpildes kontroli, un gadījumā, ja lēmums netiks pildīts, tad iestāsies Krimināllikumā paredzētā atbildība. 2015.gada 9.maijā ap pulksten 17-iem , būdams alkohola reibumā, lamājies ar /pers. E/, pēc notikušā apsēdies pie mātes /pers. C/ mājas /adrese/ un gaidījis policiju, bet pēc brīža izdomājis ieiet mātes dzīvesvietā /adrese/, jo gribējies paēst. Pēc neilga laika no mātes mājas policijas darbinieki viņu atveduši uz policijas iecirkni. Savu vainu atzīstot, ka pārkāpis Madonas rajona tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību (l.l.9).

Bez apsūdzētā /pers. B/ savas vainas vaļsirdīgas atzīšanas , tiesa uzskata, ka viņam pirmstiesas kriminālprocesā izvirzītā apsūdzība tiesas izmeklēšanā ir guvusi pilnīgu apstiprinājumu. /pers. B/ vaina nolēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību ļaunprātīgā nepildīšanā ir pierādīta ar tiesas izmeklēšanā nopratināto liecinieku liecībām un lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

Lieciniece /pers. C/ liecināja, ka /pers. B/ ir viņas dēls, ar kuru jau ilgstoši ir sliktas attiecības, jo dēls nepārtraukti lieto alkoholu un neļauj viņai mierīgi dzīvot. Tāpēc griezusies tiesā ar pieteikumu par aizsardzības noteikšanu pret vardarbību. Ar tiesas lēmumu netikusi iepazīstināta, tikai dēls teicis, ka viņam ir aizliegts nākt pie viņas. Neskatoties uz visiem aizliegumiem, /pers.B/ tāpat regulāri nācis pie viņas, jo viņas iebildumus neņēmis vērā, kaut gan vairākas reizes teikusi, lai nenāk. /pers.B/ uzskatot, ka ir mājās saimnieks, līdz ar to viņam atļauts nākt un iet, kad gribas. Dēlam jau gadus divdesmit esot pašam savs dzīvoklis /adrese/, kur viņš arī esot deklarēts. To, kā /pers.B/ pie viņas ieradies 2015.gada 9.maijā, nemaz neredzējusi, jo tai laikā atradusies saimniecības ēkā. Tikai dzirdējusi, ka /pers.B/pagalmā lamājas ar kaimiņu. Tad pēc kāda laika ieradušies policijas darbinieki. Kad ar policijas darbinieku sākuši meklēt /pers. B/, tad konstatējuši, ka viņš ir iegājis viņas dzīvoklī pēc adreses /adrese/. No šā dzīvokļa policijas darbinieks arī /pers. B/aizvedis, jo dēls bijis tik ļoti stitprā alkohola reibumā, ka viņa rīcība nav bijusi prognozējama. Prasību par pagaidu aizsardzības pret vardarbību atcelšanu tiesā neesot iesniegusi un tādu arī nesniegšot, jo nevēloties, lai dēls nāktu un uzturētos pie viņas.

Liecinieks /pers. F/ liecināja, ka tajā dienā atradies /adrese/un stādījis kartupeļus. Vienā brīdī pagalmā, skaļi lamājoties, ienācis /pers. B/. Viņš bijis redzamā alkohola reibumā. Lai pārtrauktu /pers. B/ darbības, izsaucis policijas darbiniekus. Kur tajā brīdī, kad ieradušies policjas darbinieki, atradies /pers. B/- neredzējis.

Krimināllietas materiālos atrodas Madonas rajona tiesas 2014.gada 5.jūnija lēmums ar kuru /pers. B/ noteikti apsūdzībā minētie ierobežojumi. Lēmumā arī norādīts, ka /pers. B/ ir brīdināts par to, ka policija veiks lēmuma izpildes kontoli , un, ja lēmums netiks pildīts labprātīgi, atbildētājs būs

atbildīgs saskaņā ar Krimināllikumu. Ar šo lēmumu apsūdzētais iepazīstināts 2014.gada 6.jūnijā, par ko parakstījies (l.l.6).

Lietas iztiesāšanā apsūdzētā aizstāve lūdza lietā taisīt attaisnojošu spriedumu, jo nav pierādīts, ka /pers. B/ būtu ļaunprātīgi pārkāpis nolēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību nosacījumus. Ņemot vērā, ka /pers. B/ ziemā dzīvojis mātei piederošajā pirtī un kādu laiku arī istabā, tad viņam bijis pamats domāt, ka arī šoreiz viņam ir tiesības atrasties mātes dzīvesvietā.

Tiesa nepiekrīt šādam aizstāves viedoklim pamatojoties uz tālāk izklāstīto.

2015.gada 9.maijā, t.i., apsūdzībā minētajā laikā, Madonas rajona tiesas 2014.gada 5.jūnija lēmums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību bija spēkā, jo ar tiesas lēmumu tas nav atcelts. Apsūdzētais ar šo lēmumu bija iepazīstināts, kā arī brīdināts par sekām, kas iestāsies lēmuma nepildīšanas gadījumā.

Minētais lēmums prasītājam neuzliek nekādus pienākumus, bet ierobežojumi tiek noteikti vienīgi un tikai atbildētājam. Pie kam lēmumā ir norādīts, ka policija veiks lēmuma izpildes kontroli un , ja lēmums netiks pildīts labprātīgi, atbildētājs būs atbildīgs saskaņā ar Krimināllikumu. No lēmumā norādītā tiesa secina, ka atbildētājam, šai gadījumā apsūdzētajam /pers. B/ bija labprātīgi jāievēro lēmumā noteiktie ierobežojumi. Tātad viņam bija jāapzinās, ka ne pie kādiem apstākļiem viņš nedrīkst ierasties un uzturēties mātes dzīvesvietā /adrese/. Lēmumā arī noteikts, ka tā izpildi kontrolē policija. Šajā gadījumā policijas darbinieki konstatēja, ka /pers. B/ ir pārkāpis viņam noteiktos aizliegumus, līdz ar to arī bija pamats kriminālprocesa uzsākšanai un /pers. B/ saukšanai pie krimināatbildības pēc Krimināllikuma 168^1.panta.

Tiesa nepiekrīt aizstāves paustajam, ka /pers. B/ mātes dzīvesvietā uzturējās ar viņas atļauju. Lieciniece /pers. C/ liecināja, ka viņa nevēlas, lai dēls pie viņas nāktu, ir arī /pers. B/to vairākas reizes teikusi, taču viņš to neņem vērā, jo uzskata sevi par saimnieku. Tiesa atzīts, ka /pers. C/ , būdama septiņdesmit piecus gadus veca, praktiski pati nav spējīga ietekmēt dēla uzvedību un likt viņam ievērot jebkādus nosacījumus. Konkrēti 2015.gada 9.maijā /pers. B/ mātei nebija lūdzis atļauju ieiet viņas dzīvoklī, jo ar māti līdz policijas darbinieku ierašanās pat nebija ticies.

Tiesa lietā nekonstatē nekādus ārkārtas apstākļus, kuru dēļ apsūdzētajam 2015.gada 9.maijā bija jāierodas /pers. C/ dzīvesvietā. Viņam pašam ir deklarētā dzīvesvieta /adrese/, kur viņam jau vairāk kā divdesmit gadus atpakaļ piešķirts dzīvoklis. /pers. B/ norādīja, ka dzīvoklī nav ūdensvada un kanalizācijas. Tiesa šādu labierīcību neesamību neuzskata par šķērsli, lai dzīvoklī nevarētu dzīvot. Bez tam, vairāk kā divdesmit gadus īrējot norādīto dzīvokli, apsūdzētajam pašam bija jārūpējas par tā uzturēšanu pienācīgā kārtībā.

Tiesas izmeklēšanā tiesa noskaidroja, ka apsūdzētais /pers. B/, būdams alkohola reibumā, bez jebkāda dibināta iemesla, ļaunprātīgi pārkāpa nolēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktos ierobežojumus, līdz ar ko izdarīja Krimināllikuma 168^1.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Nosakot apsūdzētajam piespriežamā soda veidu , tiesa , saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu , radīto kaitējumu , vainīgā personību, bet nosakot soda mēru, saskaņā ar tā paša panta trešo daļu, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Apsūdzētais /pers. B/ izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu atzīts par krimināpārkāpumu.

Apsūdzētajam /pers. B/ 2014.gada 30.jūlijā izbeigts krimināprocess, nosacīti atbrīvojot no krimināatbildības par Krimināllikuma 168^1.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. 2014.gadā viņš divas reizes sodīts administratīvi par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. /pers. B/ ir noteikta trešā invaliditātes grupa un viņš paskaidroja, ka saņem ikmēneša pabalstu EUR 65. No dzīvesvietas Lazdonas pagasta pārvaldes izdotajā raksturojumā norādīts, ka /pers. B/ ir piešķirts trūcīgas personas statuss, viņš ir izteicis vēlmi piedalīties algotajos pagaidu sabiedriskajos darbos, taču veselības problēmu dēļ nevar veikt fizisku darbu, pēdējā pusgada laikā pagasta pārvaldē par viņu kompromitējoša informācija nav saņemta, iepriekš /pers. C/ tika informējusi pagasta pārvaldi par konfliktiem ar dēlu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņš savu vainu vaļsirdīgi atzīst.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ nepilnu gadu atpakaļ jau viens krimināprocess par analogu noziedzīgu nodarījumu ticis izbeigts, nosacīti atbrīvojot no krimināatbildības, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts, pastāvot atbildību pastiprinošam apstāklim, tiesa uzskata, ka apsūdzētais sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu.

Raugoties uz to, ka noziedzīgā nodarījuma rezultātā nekādas paliekošas kaitīgas sekas nav iestājušās, /pers. B/ sods termiņš nosakāms tuvs likumā paredzētajai zemākajai robežai.

/pers. B/ šajā krimināprocesā drošības līdzeklis nav bijis noteikts un tiesa arī nesaskata vajadzību tādu noteikt līdz sprieduma stāšanās spēkā.

Apsūdzētā /pers. B/ valsts nodrošināto juridisko palīdzību tiesas procesā īstenoja zvērināta advokāte R.Zepa, kurai saskaņā ar Krimināprocesa likuma 84.pantu un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" atbilstoši sniegtajam aprēķinam ir izmaksājama atlīdzība EUR 143,01. Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 368.panta pirmo daļu šie procesuālie izdevumi piedzenami no apsūdzētā valsts labā. Lietā gan iesniegta Madonas novada pašvaldības sociālā dienesta izziņa par to, ka /pers. B/ uz laiku no 01.03.2015. līdz 31.08.2015. piešķirts trūcīgas personas statuss, taču apsūdzētais tiesai neizteica lūgumu atbrīvot viņu no procesuālo izdevumu samaksas, līdz ar to tiesai nav pamata to darīt. LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2013.gada 13.septembra lēmumā lietā Nr. SKK-413/2013 ir noteikts, ka tulkojot Krimināprocesa likuma 368.pantu, tiesa var lemt par personas atbrīvošanu no procesuālo izdevumu pilnīgas vai daļējas piedziņas tikai tad, ja šādu lūgumu izteicis apsūdzētais. Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 529.panta 2.punktu procesuālie izdevumi piedzenami tikai tajā gadījumā, ja tie 30 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā netiks atlīdzināti labprātīgi.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Krimināprocesa likuma 511.,512.,520.,527.,528.,529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168^1.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 (divdesmit) dienām.

Līdz sprieduma stāšanās spēkā /pers. B/ drošības līdzekli nepiemērot.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus EUR 143,01 (viens simts četrdesmit trīs *euro* 01 cents) aizstāves darba apmaksai, nosakot 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas šo izdevumu labprātīgai samaksai.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai 10 dienu laikā pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns tiesas spriedums , sūdzību vai protestu iesniedzot Madonas rajona tiesā.

Pilns spriedums šajā lietā pieejams Madonas rajona tiesas kancelejā no 2015.gada 25.jūnija.

Tiesnese K.Poča.